

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — en medlemsstat afslår at godtgøre betaling af tobaksbanderoler for tobaksvarer, der i en anden medlemsstat uretmæssigt er blevet taget ud af afgiftssuspensionsproceduren med den virkning, at den anden medlemsstat opkræver forbrugsafgifter — tyveri af cigaretter

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (enstemmighed), er ikke til hinder for en medlemsstats bestemmelser, som udelukker godtgørelse af det beløb, der er erlagt for erhvervelsen af afgiftsmærker i denne medlemsstat, når disse mærker er blevet anbragt på punktafgiftspligtige varer, inden deres overgang til forbrug i nævnte medlemsstat, varerne herefter er blevet stjålet i en anden medlemsstat, hvilket indebærer, at der skal betales punktafgift i denne anden medlemsstat, og det ikke godtgøres, at de stjalne varer ikke er blevet afsat i den medlemsstat, hvor afgiftsmærkerne er udstedt.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007
— Landesanstalt für Landwirtschaft mod Franz Götz
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof
— Tyskland)

(Sag C-408/06) (¹)

(Sjette momsdirektiv — økonomisk virksomhed — afgiftspligtige personer — offentlige organer — mælkekvotebørs — transaktioner gennemført af landbrugsinterventionsorganer og indkøbssammenslutninger — konkurrencefordrejning af en vis betydning — geografisk marked)

(2008/C 51/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landesanstalt für Landwirtschaft

Sagsøgt: Franz Götz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 4, stk. 5, andet og tredje led, og af bilag D, punkt 7 og 12, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — faktura for tildeling af referencemængder for mælk uden særskilt angivelse af moms — bedømmelsen af, om et organ, der er oprettet af en tysk delstat med den opgave at formidle referencemængder for mælk til mælkeproducenterne, har status som afgiftspligtig

Konklusion

- 1) En mælkekvotebørs er hverken et landbrugsinterventionsorgan som omhandlet i artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 7, eller en indkøbssammenslutning som omhandlet i sjette direktivs artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 12.
- 2) En mælkekvotebørs' fritagelse for afgift med hensyn til den virksomhed eller de transaktioner, som den foretager i sin egenskab af offentlig myndighed som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2001/4, udgør ikke konkurrencefordrejning af en vis betydning, idet den i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke konfronteres med private erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser, som er i konkurrence med de offentlige tjenesteydelser. Da dette er tilfældet for enhver mælkekvotebørs, der udøver virksomhed i et givent overdragelsesområde, som er defineret af den pågældende medlemsstat, bemærkes, at dette område udgør det relevante geografiske marked ved afgørelsen af, om der foreligger en konkurrencefordrejning af en vis betydning.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.